

Axplock ur Con Brios resa till Bulgarien 20/9-27/9 2007

Torsdag 20/9 2007

Kronoby flygfält

Här har vi nu äntligen samlats, 9 st. Con Brioter + 1 altdotter och 1 dirigentmamma, för att börja vår semester- och gemenskapsresa i sångens tecken. Vi har länge planerat resan och väntat ivrigt på denna dag och alla är på strålande humör och mycket förväntansfulla. Vi hade roligt från första början – och det höll i sig tills vi kom hem igen.

Ett ytterligare plus på vårt glädjekonto var att flera CB:are som inte kom med på resan var med och vinkade av oss i Kronoby, det värmdde oss resenärer ända in i hjärteroten.

Så har vi bänkat oss på flygplanet och spänt fast oss...nu blir det åka av! Så är vi uppe i det blå, vi kunde unisont konstatera att det är mycket vackert och städat i himlen!

Vår resechef Gun-Maj har lotsat oss tryggt så här långt, hoppas det går lika bra i fortsättningen. En del av oss fick superbra platser i flyget, med enormt bra utrymme för våra långa ben, alldeles vid nödutgången. Det tog lite länge innan serveringen kom igång, Anki nästan svimmade av näringsbrist, Marina av syrebrist och Maggi bara upplevde!

Det var nu som vi inledde den procedur som kom att genomsyra hela veckan, nämligen att inta föda och dryck. Efter att vi blivit serverade broiler, ris, champagne, vin, konjak m.m. och så Boströms småbröd till efterrätt, så kändes allt mycket bättre och de små CB magarna myste av belåtenhet.

Stämningen var på topp och genom flygplansfönstret såg vi en så oändligt vacker himmel, vi kände oss som dom änglar vi ibland brukar sjunga om.

Bulgarien senare samma kväll.

Vi har landat, en del av oss med smärtor i öronen, andra utan. Alla har fått sitt bagage och efter en stund av förvirring, yra guider och irriterade busschaufförer satt vi i rätt buss som förde oss till Golden Sands och vårt hotell Perla. Utanför bussfönstret var det nattsvart, så vi kunde inte få någon bild av landskapet, det fick vänta till morgonen därpå.

Ännu senare är vi då installerade på hotellrummen, har hunnit med en liten palaver där vi lite planerat de kommande dagarna samt låst in våra pass och pengar i säkert förvar. Klockan närmar sig midnatt och alla börjar söka sig till sängs. Det ska bli mycket intressant att dra ifrån gardinerna i morgon när det ljusnar och se vad mörkret döljer för oss.

God Natt Bulgariens främmande land.

Fredag 21/9 2007

När vi förväntansfulla öppnade ögonen denna morgon och gläntade på gardinen blev vi kanske inte så glada, där ute var det regnigt, kallt och blåsig. Men oavsett var utsikten över poolområdet vacker.

Vi började med frukost, ingen havregrynsgröt här inte, men färska grönsaker och frukter. Flera rätter av ägg, bulgarisk yoghurt och många olika slags bakverk hade hotellet att erbjuda åt den hungriga.

Sedan vandrade vi iväg tillsammans med en av våra guider till informationstillfället och då var det bara att spänna upp paraplyerna och ta fram engångsregnrockarna. Snabbt konstaterade flera av oss att vi nog tagit med för lite långärmat och långbent. Men är man på solsemester så är man och då behöver man inga långkalsonger, punkt!

Vi fick välbehövlig information och bjöds samtidigt på bulgariskt vitt vin. Efter sightseeing med minitåg genom hela Golden Sands området frös vi ganska lagom mycket... Hela färden avslutades sedan med champagne vid en öppen bar på stranden. Hellre skulle man nog värmt sig med något hett och bubblande än kallt och porlande. Men gott och trevligt var det i alla fall.

Efter att ha värmt oss på hotellrummen en stund promenerade vi senare på kvällen ner mot stranden för att hitta en restaurang där vi kunde stilla vår hunger. Den kulinariska upplevelse vi nu var med om var något som skulle upprepa sig varje dag. Vi beställde in många olika

rätter och det var mycket mat på bordet när vi började äta, och eftersom portionerna var ordentligt stora, kunde man kanske tänka sig att det blev över en massa mat. Men nej, faten vandrade från en ändan till andra, om det var någon som inte orkade äta upp sin portion så fanns det alltid de som fortsatte, man smakade av grannens tallrik och testade allt möjligt, både till höger och vänster, och när vi slutade var faten i stort sett länsade.

Denna superroliga kväll avslutades med en promenad utefter Svarta havets strandkant där vi blötte tårna, en del mera frivilligt än andra...

Påverkade av stundens skönhet, mörkret och de mäktiga vågorna som dånande rullade in mot oss sjöng vi med all den känsla vi hade inombords. "Alta trinita beata" klingade rakt ut mot det mäktiga havet. En stund man länge kommer att minnas...

Man skulle kunna tro att vädret skulle ha inverkat på humöret denna dag, men nej, nej. Vi hade så roligt och skratten klingade hela dagen, att regnet och molnen gav vika och efter denna dag hade vi idel solsken i Bulgarien.

Lördag 22/9 2007

Höjdpunkten denna lördag var utan tvivel den "byarunda" vi företog med buss längs med skrangliga vägar ut på den bulgariska landsbygden. Vi såg mycket, både jordbruk, djur och bebyggelse av många olika slag. Vi gjorde även ett uppehåll på vägen för att göra en båttur längs en liten flod med ett stänk av tropisk natur. Båten gjorde en tur uppför floden, svängde och förde oss till den plats där floden mynnar ut i Svarta havet. Det var mäktigt att se de höga bränningarna bakom sandbanken som skilde floden från havet.

Efter denna flodfärd fortsatte vi mot målet för denna utfärd, till en liten by för att hos en familj bli bjudna på en bulgarisk kväll med äkta bulgariska traditioner. Vi blev hjärtligt mottagna av värdinnan som kramade varenda en av oss. Sen fick vi gå omkring i deras trädgård och ta en titt in i hemmet.

Vi bjöds på en måltid bestående av många traditionella bulgariska rätter och drycker, och vi åt och drack...åt och drack....drack och åt.....och hade roligt. Det mesta var riktigt gott, vi smakade givetvis på allt som bjöds.

Efteråt följde program där också gästerna fick vara med. Där hände det sig plötsligt att vi fick se vår dirigent stå brud och våran Ann-Katrin bli brudnäbb. Brudgummen visade sig vid närmare granskning vara en vilse Nedervetilbo som behövde handledning av bruden när det var dags för honom att lyfta på slöjan. Allt slutade dock lyckligt och bruden tillbringade tryggt bröllopsnatten med sin mor. Som avslutning på denna innehållsrika kväll, som dessutom var Bulgariens nationaldag, sjöng CB för värdarna utanför deras hus i den vackra septembernatten. Detta tilltag rönt stor uppskattning.

Söndag 23/9 2007

Detta var den enda morgonen på hela resan som vi behövde ha telefonen på väckning. Genast från arla stund startade vi mot Nessebar som sedan 1983 är ett av UNESCO:s skyddade världsarv.

Resan dit skulle planenligt ta några timmar, men den tog längre än beräknat, för när ett så eldigt gäng som Con Brio gör utflykter i Bulgarien blir det lätt antändning här och där. Bussen gick så het att det blev ordentlig rökutveckling. Chauffören tog det lugnt, han visste nog vad som felades. Han skruvade och mekade, fyllde på vatten, tvättade av sig och bytte skjorta... Så var han förvandlad från mekaniker till chaufför igen. Han visade även prov en enorm skicklighet när det gällde att manövrera bussen på trånga gator. Han rörde sig på futtiga centimetrar med en stor styv buss. Det är så man skäms när man själv behöver plats för två eller helst tre

personbilars utrymme när man skall fickparkera en personbil...

Nessebar kallades tidigare för staden med 40 kyrkor, men nu återstår endast några få, de flesta ruiner. Staden är inte alls stor, den är bara 800 gånger 300 meter. Så för att gå vilse måste man ha ett väldigt dåligt lokalsinne... Nessebar är belägen på en halvö ut i Svarta Havet, ca 120 km från Golden Sands. Men trots att bussresan blev lite längre än beräknat så var det en trevlig utfärd med god mat och mycket sevärt.

Måndag 24/9 2007

Den första dagen här utan något inbokat program, alla bara gjorde vad man ville. Den ene efter den andre av oss blev liggande så småningom i solstolar på stranden, solen lyste och värmden men det blåste ganska friskt.

Röda flaggan var förresten uppe hela tiden vi var där, alla dagar oberoende om det gick höga vågor eller inte.

Kanske de visste att CB var i farten och tyckte att det borde varnas för säkerhets skull...

Tisdag 25/9 2007

På förmiddagen denna tisdag tog vi taxi till Klippklostret Aladzha. Klostret ligger bara några kilometer från Golden Sands och fungerar sedan 1906 som ett litet museum. Det speciella med klostret är att det är urgrävda i ett lodrätt klippmassiv. M.a.o. helt osynligt från fågelperspektiv. En gång har det varit fyllt med vackra målningar och färger men idag finns det inte mycket, men några av klostrets mosaiker finns att se inne i själva museet. Klostercellerna ligger på två nivåer som är urgrävda i ett lodrätt klippmassiv och är rätt snabbt genomgångna.

Vid sidan av museet går en stig in i skogen och man kan ta en promenad

och se de många växter som är typiska för trakten. Det var en alldeles förtjusande plats, lugnt och fridfullt, lummigt och grönt, fåglar sjöng i buskagen och en svart ekorre kilade iväg mellan trädstammarna. I slutet av stigen kommer man till en grupp grottor kända under namnet Katakomberna. Under 1200- och 1300-talen utgjorde Aladzha-klostret och Katakomberna en del av ett stort klosterkomplex.

Man kunde känna historiens vingslag röra vid kinden och fylldes av en stilla andlighet. Ett fint, snyggt och välvårdat område. Vi klättrade högt upp för vindlande trappor och fick bekanta oss med området ovanifrån. Gripna av platsens skönhet och dess speciella atmosfär stämde vi in i "Slumrande toner" högt uppe i en av gångarna på ruinen, sångtexten var som gjord för denna plats.

Eftermiddagen tillbringades igen på stranden och i Svarta havets böljande vågor. Vi grillade oss ända tills magarna blev så tomma att de bara skrek efter mat, och hungriga CB:are är inte att leka med! Tack och lov var det nära till en av våra favoritrestauranger där vi igen smörjde kråset riktigt ordentligt. Till sist sjöng vi en sång för den trevliga servitören som passat upp oss under vår måltid.

Onsdag 26/9 2007

Så har vi kommit till den nästsista dagen på vår resa utan nåt speciellt program förrän på kvällen. Dagen tillbringades på stranden....sol, hav och salta vågor. Skönt att bara slappa!

Tillbaka på hotellet var det dags att söka efter det finaste man hade med i klädväg, strykjärnet värmdes och kjolarna slätades ut. Frisyrier fixades och rödbrända näsor pudrades. När alla var fixade festfina sökte vi oss ner till hotellentrén för att invänta bussen som skulle föra oss till Varna och operaföreställningen av Madame Butterfly som var kvällens kulturella höjdpunkt.

På vägen dit berättade guiden om handlingen i operan vilket gjorde att vi fick mera behållning av hela föreställningen som gick på italienska. Den var nog textad men på bulgariska... Ingen av oss förstod så värst många ord av vardera språken men vi kunde verkligen njuta av sångerna när vi visste hur storyn gick. Föreställningen bestod av tre akter och mellan första och andra akten var det meningen att vi skulle njuta av champagne och tårta, men döm om vår förvåning när vi fick se att njutningen bestod av en så

ovanlig kombination som champagne och fransbrödssemmla, det var...annorlunda. Men all mat är ju egentligen god, den smakar bara lite olika.

Efter hemkomsten från operan satt vi i baren en stund och bara umgicks. Som avslutning på denna dag sökte vi oss ut till poolen. Månen sken vackert på oss, natten var mörk och varm. Vi sjöng ett par sånger i den ljumma natten och sökte oss småningom till vila, denna vår sista natt i Bulgarien.

Torsdag 27/9 2007

Så gryr vår sista dag och alla har haft ett styvt jobb hela förmiddagen att stänga sina kappsäckar som på något konstigt sätt svällt ut under denna vecka. Ännu hinner vi handla de sista presenterna hem, noggrant skall det räknas så att alla levor blir använda, det måste bara räcka till ännu en måltid och hyra av solstol vid hotellet. När alla hade handlat upp sina pengar och fört sina kappsäckar till Ankis rum sökte vi oss till poolen. Vi låg i solstolar, satt på gräsmattan, slöade och njöt av de sista solstrålarna och de sista timmarna i detta vackra land.

Att Conbrioter kan samarbeta när det gäller bevisade vi klart när vi 11 kvinnor kunde dela på ett hotellrum i 4 timmar, duscha, packa om och göra oss klara för hemresan utan att kivas och gnälla. När alla var klara fördes väskorna till receptionen och på dirigentens order infann vi oss prick kl. 15.40 i rum 113. Där avtackades vår resechef Gun-Maj med en specialskriven sång samt en porlande dryck. Alla var rörande överens om att "vår resechef" gjort ett utomordentligt jobb. Tack Gun-Maj!

Efter denna procedur slutade vi där vi började. På samma restaurang där vi åt vår första måltid i Bulgarien avnjöt vi nu vår sista kulinariska höjdpunkt. Det var många olika rätter som bars till vårt bord, stora puttrande heta fat med massor av mat på. Vi åt för de sista slantar vi hade och igen var det sååå gott! Vi åt, njöt, sjöng och skålade för vår gemenskap och Con Brios framtid. Sen följde en mycket sprallig promenad till bussen som tog oss till

flygfältet. Lite försenade kom vi upp i luften men flygkaptenen gasade på för fullt, tre timmar och tio minuter senare landade vårt flygplan med en ovanligt kraftig duns i ett kylslaget Kronoby.

En alldeles fantastisk resa där Con Brios motto var:

"När ska vi ita?"

"Vann ska vi ita?"

"Va ska vi ita?"

Tur i alla fall att vi inte behövde väga in oss själva före och efter resan för risken är stor att vi hade blivit tvungna att böta ordentlig för påsamlade "extrakilon" i kroppen...